

Riigikogu õiguskomisjoni istungi protokoll nr 138

Tallinn, Toompea

Teisipäev, 15. september 2026

Algus 14.00, lõpp 15.16

Juhataja: Madis Timpson (esimees)

Protokollija: Selenä Eenmaa (konsultant)

Võtsid osa:

Komisjoni liikmed: Lea Danilson-Järg, Peeter Ernits, Andre Hanimägi, Anti Haugas, Maria Jufereva-Skuratovski, Anti Poolamets, Valdo Randpere, Stig Rästa, Vilja Toomast, Varro Vooglaid

Komisjoni ametnikud: Linnar Liivamägi (nõunik)

Puudus: Heljo Pikhof

Kutsutud: Riigikogu liige Henn Põlluaas, Siseministeeriumi õigusnõunik Marju Aibast ja nõunik Riita Proosa, Kaitseministeeriumi õiguse ja halduse asekanstler Margit Gross, Riigi Kaitseinvesteeringute Keskuse kaitsetööstusparkide portfelli juht Ivar Kaldasaun, MTÜ Front Line Eesti juhatuse liige Raul Kajar ja MTÜ liige Lauri Asu, Eesti Laskesuusatamise Föderatsiooni Tallinna Spordiklubi juht Anti Kuulmata, Eesti Jahimeeste Seltsi juhatuse liige Jaak Volmer, Eesti Relvaomanike Liidu juhatuse liige Vootele Voit (1. päevakorrapunkt)

Päevakord:

1. Vabariigi Valitsuse algatatud relvaseaduse ja lõhkematerjaliseaduse muutmise seaduse eelnõu (855 SE) teise lugemise ettevalmistamine (kaasamisring)
2. Info ja muud küsimused

1. Vabariigi Valitsuse algatatud relvaseaduse ja lõhkematerjaliseaduse muutmise seaduse eelnõu (855 SE) teise lugemise ettevalmistamine (kaasamisring)

Madis Timpson sõnas sissejuhatuseks, et tänasel istungil on eesmärk kuulata ära kõik eelnõu kohta arvamust avaldanud osapoolsed. Ta lisas, et täna ei tehta lõplikke otsuseid ega hääletata muudatusettepanekuid, vaid seda tehakse juba edasises menetluses.

Esimees tutvustas kutsutuid ning andis esmalt sõna Kaitseministeeriumi (KAM) esindajale.

Margit Gross tutvustas lähemalt KAM poolt esitatud [muudatusettepanekuid](#). Esimene ettepanek puudutab sõjarelvade definitsiooni täpsustamist, teine ettepanek Riigi Kaitseinvesteeringute Keskusele (RKIK) tasuliste teenuste osutamiseks vajalike pädevuste ja volituste andmist ning kolmas ettepanek Kaitseväge ja Kaitseliidu harjutusväljade kasutamise võimaldamist ettevõtjatele. Ta lisas, et KAM loobub neljandast muudatusettepanekust ehk strateegilise kauba seaduse § 5 lõike 1 punkti 4 kehtetuks tunnistamisest, sest vastav muudatus on juba riigikaitsekomisjoni poolt esitatud ning ei ole selle eelnõu juures vajalik.

Madis Timpson andis seejärel eelnõu eesmärkide tutvustamiseks sõna Siseministeeriumi (SIM) esindajale.

Riita Proosa selgitas, et eelnõu eesmärk on ajakohastada relvade, nende lisaseadmete ja laskemoona regulatsiooni ning muuta seadus selgemaks ja paremini toimivaks. Ta rõhutas, et käesolevas eelnõus keskendutakse probleemidele, mida on suuremas osas küll käsitletud ka relvaseaduse (RelvS) uue tervikteksti väljatöötamiskavatsuses, kuid mida on võimalik lahendada praegu kiiremini.

R. Proosa tõi esile, et eelnõuga täpsustatakse relvade, nende lisaseadmete ja laskemoona liigitust ning käitlemise, hoiustamise ja kasutamise nõudeid. Samuti korrastatakse relvade seotud majandustegevuse ja järelevalve aluseid. Muudatuste eesmärk on suurendada avalikku turvalisust, parandada relvade käitlemise kontrollitavust, tagada registrite töökindlus ja andmekaitse, vähendada ebavajalikku halduskoormust ning toetada riigikaitse valmisolekut ja ühiskonna kaitsetahet. Eelnõu terviklik rakendamine suurendab õigusselgust, tõhustab järelevalvet, parandab relvakultuuri ja ohutust ning vähendab nii riigi kui ka relvaomanike halduslikku ja rahalist koormust.

R. Proosa tegi seejärel põhjaliku ülevaate peamistest eelnõuga tehtavatest muudatustest, mis on kirjeldatud eelnõu [seletuskirjas](#). Seaduse jõustumine on ettenähtud etapiviisiliselt ning võiks toimuda 2026.a lõpust kuni 31. detsembrini 2027.a, mis oleks mõne muudatuse puhul üleminekuajaks.

Madis Timpson andis seejärel sõna Riigikogu liikmele Henn Põlluaasale enda esitatud muudatusettepanekute tutvustamiseks.

Henn Põlluaas sõnas, et eelnõus on kahtlemata palju positiivset, kuid on ka mitmeid küsimusi tekitavaid ja sisutuid muudatusi. Arvestades, et RelvS uus terviktekst on juba ettevalmistamisel ja praegu käsitletakse sellest üksnes kitsast osa, piirdus ta vaid kolme muudatusettepanekuga.

H. Põlluaas tutvustas lähemalt enda esitatud [muudatusettepanekuid](#).

Madis Timpson andis sõna MTÜ Front Line Eesti esindajale.

Raul Kajar tutvustas MTÜ Front Line Eesti [arvamust](#). Ta selgitas, et MTÜ tegeleb muu hulgas ajalooliste sõjasündmuste taaslavastamisega, kus kasutatakse paukpadrunitega akustilisi ja nn musta püssirohuga eestlaetavaid relvasid, mis ei ole piiratud käibega relvad. Kui kõik need komponendid, sh paukpadrunid allutataks eelnõu kohaselt relvaloa nõudele, võiks suur osa MTÜ tegevusest automaatselt muutuda justkui ebaseaduslikuks.

R. Kajar lisas, et kui paukpadrunid muutuksid piiratud käibega „laskemoonaks“, siis peaks edaspidi iga akustilise relva omanik (kõik MTÜ klubi liikmed, kellel on relvaluba) ostma paukpadruneid individuaalselt, sest MTÜ kui juriidiline isik ei oma relvaluba. Kuna laskemoona hoiustamise kogused on piiratud, siis muutub ka hind kallimaks, samas kui klubi kaudu soetamine oleks oluliselt odavam ja mõistlikum.

Madis Timpson andis sõna Eesti Laskesuusatamise Föderatsiooni (ELSF) esindajale.

Anti Kuulmata tutvustas ELSF-i [arvamust](#). Ta selgitas, et laskesuusatamises ja -spordis osalevad palju ka alaealised. Enne välisriiki Eestit esindama sõitmist toimuvad katsevõistlused, milleks moodustatakse grupp ning määratakse täiskasvanud treener ja liidu esindaja. Kui alaealised sportlased elavad üle Eesti, tuleb kiirelt enne välisriiki sõitmist teha korda relvaload. Täna võtab ühe dokumendi, näiteks kandmis- või paralleelrelvaloa

menetlemine 60 päeva ning välisriiki sõites tuleb taotleda ka Euroopa tulirelvapass, mis võtab omakorda 60 päeva ehk kokku 120 päeva. Katsevõistlused toimuvad aga tiitlivõistlustele võimalikult lähedal, et saata välja hetkel tugevaim sportlane. Seetõttu on ELSF ettepanek lühendada vastava spordialaga tegelemiseks vajalike dokumentide menetlustähtaegu klubidele ja ka lapsevanematele.

A. Kuulmata juhtis veel tähelepanu ka nõudele, mille järgi peab relvaloa saamiseks vastava spordialaga tegelemiseks olema relvaomanik ise võistlustel osalenud. Alaealiste sportlaste puhul on relvaomanikuks lapsevanemad, mistõttu peaks selle nõude kohaselt ka lapsevanem ise olema vastaval spordialal võistelnud. See võib olla ebamõistlik nõue, kui lapsevanem on eakas või tema tervis üldiselt ei võimalda võistelda. Ta sõnas lõpetuseks, et ELSF on ka ministeeriumiga neid küsimusi arutanud.

Madis Timpson andis sõna Eesti Jahimeeste Seltsi (EJS) esindajale.

Jaak Volmer tutvustas EJS-i [arvamust](#). Ta märkis, et jahimeeste suuremad ootused on seotud tulevase uue RelvS terviktekstiga. Käesolevas kiiremas eelnõus on mõne olulise küsimusega juba arvestatud ning ministeeriumiga suhtlemine on teatud pingeid ka vähendanud.

J. Volmer tõi siiski esile, et padrunikestade regulatsioon jääb ebaselgeks. Kuigi on räägitud, et praktikas see probleemiks ei kujune, näevad jahimehed seaduse tekstis endas siiski riske. Samuti ootavad jahimehed tulevaselt tervikteksti eelnõult näiteks soetamislubade regulatsiooni loogilisemaks muutmist ning sõja- ja tsiviilrelvade regulatsioonide eraldamist. Ta selgitas, et alustaval jahimehel on kehtivast mahukast RelvS-st keeruline leida tsiviilisikule tegelikult ja praktiliselt vajalikku teavet, näiteks kui ta läheb peale jahimehe eksamit relva soetama. Seetõttu peab EJS oluliseks, et tsiviil- ja sõjarelvade regulatsioonid oleksid selgemalt eristatud.

Madis Timpson andis sõna Eesti Relvaomanike Liidu esindajale.

Vootele Voit tutvustas Eesti Relvaomanike Liidu [arvamust](#). Ta tõi esile, et Liit on samuti padrunikomponentide küsimuses tagasisidet andnud. Näiteks tõi ta terashaavli, mida kasutatakse jahinduses padrunites kui ka metallitööstuses metallpindade puhastamiseks. Siinkohal tekib küsimus, kuidas tõmmata see piir tegelikult identsete esemete vahel. Tema hinnangul tekitab padrunikomponentide selgitus sel viisil üksnes õiguslikku segadust. V. Voit toetas ka H. Põlluaasa ettepanekut lubada tavalisel relvaomanikul hoiustada veidi üle 1000 padruni, näiteks 1100, 1200 või 1300. Ei ole mõistlik eeldada, et enne uue varu ostmist tuleb eelnevalt kogu tuhandene padrunivaru lõpuni ära kasutada.

V. Voit tõstas lisaks revolvri hoidmise küsimuse. Eelnõu kohaselt võib relva hoida väljaspool relvakappi, kui relvaomanik on kodus, kuid revolvri korral tekib küsimus, mis saab otse lööknõela ees olevast padrunist. Selgituse järgi ei tohiks lööknõel olla padruniga joondatud. Siinkohal tuleks aga täpsustada, kas üks revolvri trumli pesa peab selleks jääma tühjaks või võib lööknõela asetada padrunite vahelisele sälgule ehk kahe padruni vahele nii, et näiteks kukkumisel ei tekiks juhulasku.

Madis Timpson andis sõna RKIK esindajale.

Ivar Kaldasaun selgitas lähemalt, milleks RKIK soovib eelnõuga täiendavaid õigusi saada. Ta selgitas, et kaitsetööstuspark on terviklik kompleks, kus kaitsetööstus ettevõtetele on riigi poolt tagatud julgeolekukeskkonnas võimalik tegeleda kaitsetööstustoodangu valmistamiseks vajalike tegevustega. RKIK tagab omapoolt infrastruktuuri ning selleks on vaja õigust hoida ja ladustada laske- ja lahingumooni ning osutada ettevõtetele seda teenust.

I. Kaldasaun märkis, et suuremad ettevõtted võivad vajada endale mitut ladu, väiksemad vaid

osa ühest laost. Eri liiki lõhkematerjale tuleb hoida ka eraldi ladudes ning väikestel ettevõtetel ei ole seega otstarbekas omada tervet ühte ladu või ladude kompleksi. Seetõttu on mõistlik, et ladude majandamist korraldab RKIK ja pakub seda tasulise teenusena ettevõtetele. Vajalikud on nii relvade kui ka laskemoona vedamise teenused ettevõtete vahel ning transport harjutusväljadele, näiteks testlaskmisteks.

Samuti on kaitsetööstuse juures vajalik tegevus lõhkematerjalide ja laskemoona ning nendega kokku puutunud jääkide hävitamine ning selleks rajab RKIK hävitusala koos vastavate seadmetega, et ohtlikke jääke ei suunataks tavapärasesse jäätmekäitlusesse ega veetaks väljapoole pargi ala.

I. Kaldasaun lisas, et RKIK võimaldab veel pargis kasutada esmaste katsetuste tegemiseks katseplatsi ning pakub ka igapäevaseid haldusteenuseid, sh perimeetri valvet, lumekoristust ning kütte, auru, vee jm tehnokeskuse lahendusi.

Madis Timpson märkis, et kutsutud on oma seisukohad nüüd esitanud ning nähtavasti on peamised ootused seotud tervikliku uue RelvS-ga, kuna käesoleva eelnõuga lahendatakse pigem kiireloomulisemaid küsimusi.

Esimees avas seejärel küsimuste vooru.

Valdo Randpere küsis revolvri hoidmist puudutava eelnõu sätte kohta, mille järgi võib revolvri hoidmisel padrun olla padrunipesas, kuid see ei tohi paikneda vahetult lööknõela ees. Ta juhtis tähelepanu, et revolvri puhul liigubki päästikule vajutamise järel trummel just lööknõela ette, mistõttu ei ole eelnõu sõnastus tema hinnangul tehniliselt täpne. Kui eesmärk on vältida täpsemalt just näiteks relva kukkumise tagajärjel juhulasku, tuleks see säte selgemalt sõnastada.

V. Randpere küsis lisaks relvaloa pikendamisel nõutava laskekatse kohta. Ta märkis, et varasemalt on SIM poolt justkui viidatud, et selline nõue kaotatakse, kuid eelnõus seda muudatust ei ole. Ta tõi enda kogemusest esile, et enne laskekatset korraldati lisaks ka teooriakontroll, mis tuli üllatusena. Näiteks küsiti relva olulisi osi, kuigi sellist teooria nõuet ei ole näha seaduses ega politsei eeskirjades. Tema hinnangul on selline lähenemine ja täpsuse nõue tsiviilkodanike puhul ebaloogiline.

V. Randpere tegi seega ettepaneku kaaluda laskekatse nõue relvaloa pikendamisel kaotada või vähemalt tagada, et politsei ei nõuaks teooriakontrolli näol rohkem, kui seadus ette näeb.

Riita Proosa vastas, et temale teadaolevalt ei ole lubadust laskekatse täielikuks kaotamiseks, kuid kindlasti on eesmärk vältida nn topeltkontrolli. Näiteks kui inimene on laske- ja relvakäsitsemise oskust mujal juba tõendanud, siis ei pea ta seda loa pikendamisel politsei juures uuesti tegema. Tervikteksti eelnõus kavandatakse selles osas veel täiendavaid lihtsustusi, sh on plaanis relvaeksami praktiline osa viia politseist halduslepingu alusel vajalikele tingimustele vastavate eraettevõtjate korraldada.

R. Proosa märkis revolvri sätte osas, et selle täpsustamine tasub kaalumist, kuid peamine säte eesmärk on tõesti just juhulasku vältimine. Enamus revolvreid on kahetoimelised, mis vähendab iseenesest juhulasku võimalust. Ta tõdes, et kui püstoli puhul saab nõuda tühja padrunipesa, siis revolvri puhul paiknevad padrunid tegelikult alati trumli padrunipesas, mistõttu oli vaja leida alternatiivne lahendus.

Raul Kajar kommenteeris, et revolvrid võivad olla nii ühe- kui ka kahetoimelised. Ta selgitas, et ühetoimelise revolvri puhul vinnastatakse relv enne laskmist, kahetoimelise puhul pöörab päästikule vajutamine trumlit ja vinnastab relva ise.

Varro Vooglaid nõustus, et revolvrit puudutav säte vajab muutmist, sest see sõnastus ei ole korrektne. Ta selgitas, et isegi kui padrun ei paikne revolvri hoidmisel vahetult lööknõela ees,

siis revolvri puhul pöörab kuke vinnastamisel või päästikule vajutamisel trummel ikkagi järgmise padruni ette. Seetõttu ei takista lööknõela ees tühja pesa hoidmine tegelikku lasku, sest järgmine padrun liigub niikuinii päästiku vajutamisel ette. Kui eesmärk on takistada juhulasku, peaks sätte kohaselt olema tühi trumli pöörlemise suunas järgmine pesa.

V. Vooglaid märkis, et tegelikult ei pruugi see säte olla üldse vajalik, kuna revolvri päästik on tugev ning juhulasu tegemine on ebatõenäoline. Tema hinnangul võiks seega piisata nõudest, et revolvril ei tohi hoida vinnastatuna.

V. Vooglaid tõstatas veel relva väljaspool relvakappi hoidmise küsimuse. Kehtiva regulatsiooni järgi võib ühe relva omanik hoida seda väljaspool kappi, kuid mitme relva omanik kaotab selle õiguse. Loogilisem oleks sellisel juhul lubada ühte relva väljaspool hoida ja nõuda ülejäänute hoidmist relvakapis. Eelnõuga aga tehakse hoopis muudatus, et relva ei tohi üldse hoida väljaspool relvakappi, kui omanik ei ole ise kodus.

V. Vooglaid märkis, et selline muudatus ei võimalda tegelikult täita relvaga enesekaitse eesmärki, kuna nõuaks iga kordse kodust lahkumise korral relva kappi panemist ning koju tulles taas väljavõtmist. Ta tõi näiteks, et kui omanik lahkub kodust ainult hetkeks, näiteks prügi väljaviimiseks või koeraga jalutamiseks, siis ei ole selline lähenemine mõistlik. Sellise nõude praktiline tulemus võib olla see, et relv jääbki kappi ega ole enesekaitseks kiiresti kättesaadav, või siis jäetakse see kapist välja, mis oleks sellisel juhul ebaseaduslik. Tema hinnangul võiks omaniku kohustus piirduda sellega, et relv ei ole kõrvalistele isikutele kättesaadav ning on varjatud või raskesti ligipääsetavas kohas.

Riita Proosa rõhutas, et seaduslikult väljaspool relvakappi hoitud relvade sattumine alaealiste või teiste pereliikmete kätte on olnud tegelik probleem. Selle vältimine on eelnõu muudatuse peamine eesmärk. Kui relvaomanik ei viibi ise kodus ega saa relval vahetult silma peal hoida, peab relv olema temaga kaasas või siis relvakapis. SIM jääb seega muudatuse juurde, kuna vaadata tuleb tegelikult laiemat pilti, kui mugavus vs kohustus.

R. Proosa lisas, et selline lühiajaline liikumine oma hoovis nagu näiteks prügi väljaviimine, ei pruugi tähendada oma kodust lahkumist.

Anti Kuulmata kommenteeris, et ka tänase praktika kohaselt nõutakse ühe relva hoidmist relvakapis, kui korteris või majas elab üle ühe inimese. Üksi elava isiku puhul seda ei nõuta.

Raul Kajar kommenteeris, et ei pea uut relvakapi nõuet ühe relva puhul mõistlikuks.

Madis Timpson palus paukpadrunite muudatuse osas täpsustada, milles seisneb probleem ning kas see on seotud EL-i direktiiviga.

Riita Proosa selgitas, et paukmoon kui laskemoona üks liikidest on kehtivas RelvS-s selgelt reguleerimata, sest teatud hetkel on laskemoona definitsioon Eesti õigusesse puudulikult üle võetud. Kehtiv RelvS näeb laskemoonana ette üksnes terviklikku padrunit ehk kõiki komponente, sh laskekeha sisaldavat padrunit. EL-i direktiiv näeb ette laskemoona ja ka selle osakomponendid, kui vastavas liikmesriigis on selleks nõutav luba.

R. Proosa märkis, et SIM on juba teinud ettepaneku seda sõnastust täpsustada. Ta rõhutas, et eesmärk ei ole muuta kõiki padrunikomponente automaatselt luba nõudvaks ehk kehtivas seaduses luba mittenõudvad komponendid jääksid nii ka edaspidi.

Samas on eesmärk selgemalt reguleerida, et laskemoona ja selle tsiviilkäibes lubatavust hinnatakse selle relva järgi, milles seda kasutatakse. Piiratud käibega relva laskemoon, sh paukmoon oleks seega samuti piiratud käibega ja nõuaks samamoodi relvaluba, nagu piiratud käibega relv ise. Nõuetele vastav hoiatus- ja signaalrelva laskemoon ei vajaks luba, kuna ka selline relv ei nõua relvaluba ning tulirelva kaliibriga padrunid ei lähe hoiatus- ja signaalrelva sisse. R. Proosa lisas, et siiski on eesmärk, et müüjad hakkaksid edaspidi pidama arvestust, kellele ja mida nad müüvad.

Henn Põlluaas kommenteeris, et tema hinnangul on tegemist ülereguleerimisega ning sisutu muudatusega. Ta märkis, et paukpadruneid kasutatakse muu hulgas mutipeletajates, lennuväljadel lindude peletamiseks jms eesmärkidel. Seega ei ole ühtegi põhjendust, miks seda peaks laskemoonana reguleerima või selle müüki niivõrd üksikasjalikult registreerima. Tema ettepanek on selline muudatus eelnõust välja jätta.

H. Põlluaas tõi esile, et EL direktiiv võimaldab padrunikomponente laskemoonana käsitleda juhul, kui liikmesriigis on neile kehtestatud eraldi loa nõue. Liikmesriikides selliseid kohustusi temale teadaolevalt ei esine ning ka Eesti ei peaks looma uut loakohustust. Näiteks kasutatakse padrunikomponente lihtsalt ka ehete, pudeliavajate jm esemete valmistamiseks. Tema hinnangul peaks laskemoonaks seega jääma ikkagi terviklik padrun ning regulatsiooni ei tohiks sel viisil keerulisemaks teha, vaid julgeolekuolukorda arvestades pigem lihtsustada.

Vootele Voit kommenteeris kaliibrите osas, et on ostnud 9 mm kaliibriga paukpadruneid mutipeletajasse, mida oli tegelikult võimalik kasutada ka 9 mm püstolis ning müügil on ka .22 kaliibriga väiksemaid paukpadruneid. Sõjalistel õppustel kasutatakse 5,56 × 45 mm paukpadruneid spetsiaalse kompensaatoriga. Seetõttu ei ole kaliibri alusel paukpadrunitele piiri seadmine selge.

Valdo Randpere kommenteeris, et tema hinnangul ei ole mõistlik muudatus nõuda müüjatelt arvestust, kellele ja kui palju paukpadruneid müüakse. Ta nõustus, et regulatsiooni ei tohiks teha keerulisemaks ning jääb arusaamatuks, millist probleemi praegu täpsemalt lahendatakse.

Varro Vooglaid küsis, milline tegelik ühiskondlik probleem jääks lahendamata, kui sellist täiendavat regulatsiooni ei kehtestataks ja senine olukord säiliks.

Riita Proosa vastas, et probleem on tegelikult laiem mitte ainult SIM haldusalal, vaid ka lõhkematerjaliseaduse alusel toimetavatel asutustel. Ta selgitas, et paukmoon on lõhkeainet sisaldav toode, mis ei kuulu praegu selgelt ei lõhkematerjaliseaduse ega RelvS alla. Tehnilise Järelevalve Amet on sellele probleemile tähelepanu juhtinud juba aastaid. Samas ütleb RelvS, et laskemoona defineeritakse läbi relva, milles see on kasutatav.

R. Proosa tõi esile, et SIM tugineb oma sõnastustes muu hulgas Eesti Kohtuekspertiisi Instituudi (EKEI) selgistustele. Ka menetlustes on tekkinud probleeme, sest laskemoonas lendkeha puudumisel pole selge, kuidas eset täpsemalt määratleda.

Varro Vooglaid kommenteeris, et lendkeha puudumine näitabki just seda, et paukpadrun ei ole laskemoon, sest laskemoona definitsioonist tulenev tunnus ongi lendkeha, millega võib sihtmärki tabada.

Riita Proosa vastas, et selline laskemoona definitsioon kehtivas RelvS on tegelikult ekslikult üle võetud ning ei tulene EL-i definitsioonist ega kuskilt mujalt. Ta möönis, et selle täpsemat sõnastust saab edasises menetluses kaaluda.

Madis Timpson märkis, et selle küsimuse üle saab ka muudatusettepanekute hääletamisel põhjalikumalt arutada.

Varro Vooglaid palus siiski täpsustada, millist elulist probleemi selle muudatusega lahendatakse ning milline konkreetne kahju tekiks juhul, kui seda täiendavalt ei reguleerita.

Riita Proosa selgitas, et paukpadrun on lõhkematerjali sisaldav toode, mis koosneb osaliselt laskemoona olulistest komponentidest, mille soetamiseks on tsiviilkodanikul vaja luba. Näiteks sütik ja püssiroht. Ta selgitas, et sütiku ja püssirohu eraldi soetamiseks on vaja luba, kuid neid sisaldava ilma lendkehata toote saab justkui osta ilma loata. SIM näeb selles vastuolu, sest toode sisaldab siiski nimetatud olulisi komponente.

Henn Põlluaas küsis, millist ohtu kujutab tühi padrunikest ning miks peaks see nüüd olema defineeritud laskemoonana.

Riita Proosa vastas, et SIM on esitanud ettepaneku, milles täpsustatakse, et laskemoonana ja selle komponentidena käsitletakse olulisi osasid, mis vajavad luba. Tühjad kestad ja kuulid, milleks eraldi luba vaja ei ole, jääksid regulatsioonist välja.

Varro Vooglaid küsis, kas SIM-il või politseil on andmeid, et paukpadruneid ehitatakse Eestis märkimisväärselt ümber päris padruniteks.

Riita Proosa vastas, et see on sage ja igapäevane probleem. Ümberehitatud pauk- ja gaasipadruneid kasutatakse justnimelt hoiatus- ja signaalrelvades ning nendega pannakse toime rikkumisi.

Raul Kajar kommenteeris, et akustilised relvad on sageli sõjarelvadest ümber ehitatud nii, et neisse ei saa enam sisestada lendkehaga padrunit. Selliste relvade paukpadrunite täiendav reguleerimine tekitaks probleeme MTÜ tegevusele.

Vootele Voit lisas, et antiikrelvade sütikukapslid on temale teadaolevalt EKEI hinnangu järgi defineeritud piiramata tsiviilkäibes. Ta selgitas veel, et paukpadruni ots on kokku valtsitud ning selle ümberehitamine kuuliga padruniks oleks tehniliselt väga ebamugav. Lihtsam oleks kasutada tühja padrunikesta ning proovida paukpadrunist eemaldatud püssirohtu ja sütikut sinna paigaldada, kuid ka see eeldaks sobivaid mõõtmeid, pressi ja oskusi.

V. Voit kommenteeris, et selline ümbertegemine ei ole kuigi realistlik ning tõenäoliselt oleks juba lihtsam mõte päris laskemoona hankimine ebaseaduslikul teel. Kõigi paukpadruneid kasutavate näiteks mutilõksude omanike allutamine sisuliselt laskemoona loakohustusele oleks tema hinnangul ülereageerimine.

Madis Timpson sõnas, et edasises menetluses saab välja selgitada nende probleemide tegelikku ulatust.

Lea Danilson-Järg tegi ettepaneku kutsuda järgmisel korral komisjoni ka EKEI esindajad, kes saaksid selgitada probleemi kuritegevusega seotud külge.

Anti Kuulmata tõi taas esile relvade hoiustamise küsimuse ning märkis, et enne nõuete seadmist tuleks vaadata üle statistika, kui palju on juhtunud õnnetusi relvakapist väljaspool hoitud relvadega ja kui sageli on relva kasutatud enese ning vara kaitseks.

Madis Timpson kinnitas lõpetuseks, et komisjon koondab esitatud ettepanekud edasise menetluse käigus tabelisse ning liigub eelnõu menetlusega tempokalt edasi. Ta küsis SIM esindajalt, millal võiks valmida uue terviktekstiga RelvS eelnõu.

Riita Proosa vastas, et SIM soovib jõuda tervikteksti eelnõuga oktoobris esimesele kooskõlastusringile.

Madis Timpson tänas kutsutuid.

Otsustati:

1.1. Jätkata arutelu komisjonis (konsensus: Lea Danilson-Järg, Peeter Ernits, Andre Hanimägi, Anti Haugas, Maria Jufereva-Skuratovski, Anti Poolamets, Valdo Randpere, Stig Rästa, Madis Tümpsin, Vilja Toomast, Varro Vooglaid).

2. Info ja muud küsimused

Infot ei esitatud ja muid küsimusi ei arutatud.

(allkirjastatud digitaalselt)
Madis Timpson
juhataja

(allkirjastatud digitaalselt)
Selena Eenmaa
protokollija